

глásни те писменà юма двоáко произношénie, предъ
α, ο, ω, дръго ючесе произноси, а предъ ε, η, ι, υ,
и предъ διφ.οғғи те юшо юматъ глásъ като ε, и
като ι, дръго ючесе това юстото да разъмъешъ и
за х-та и за χ-то.

Δ, δ, δéлta. и онó не се произноси като славéн-
ско то добро, но езъката и зжбýте, δωρον δe-
δωμъ. за тò и нéго отъ жизв тóкмо глásъ мóже
да научи нéкой. онó когá то се оүсчгýви произ-
носятъ и двéте чисто. н. п. ιάδδoς. и тò не стrá-
да никогашъ нýро.

Е, ε, єψилон. онó се произноси каквóто се произ-
носи славéнско то е когá то стой по междъ двè со-
глаásни писмена. н. п. менè тебè. илъ като россíй-
ско то обрашено э. тáко и тò въ Греческия ю-
зыкъ дé да є илъ междъ двè самоглаásни, илъ междъ
двè соглаásни, илъ отъ край на-рѣчъ та, илъ
на край, илъ въ средъ, всегда сохранява тóлъ глásъ,
н. п. єμetòς, отъ край и по междъ двè соглаásни.
аéω, междъ двè самоглаásни. єμè, отъ край и на
край на-рѣчъ та. въ тíлъ сýчки те, все єдинъ глásъ

ρα. Παυκράτιoς (пакрáтий) пангрáтий. а двè гг єд-
но по дръго не се нахóждатъ въ слакáнска рѣчъ нíка-
де, за тò въ чéжды те рѣчи трéбва да чéкаме нíхро
то произношénie. н. п. ѹггелъ да произносиме ѹнгелъ,
ѹггей ѹнгей, и проч.